

ZA LIDMI A UDÁLOSTMI

Ručička klouže z šesti tisíc na sedm tisíc metrů. V souhře pohybů se začínají objevovat první drobné poruchy, nepatrná zakolísání,

Otevřená ústa dýchají hltavě doušky řídnoucího vzduchu. V rysech tváří se začíná zračit olověná únava, přemáhaná silou vůle, která nutí trénovaný organismus neochabovat. Nohy dopadají na stupínky stále tížeji, ale v nezpomaleném rytmu. Jedna - dva - cet, buch - buch - buch - buch.

Ručička se přehoupla přes osm tisíc metrů. A ti uvnitř stále pochodu-

Pokořitel nebetyčných hor

jí. Strhané rysy, oči téměř nevidomě upřený před sebe, ústa lapají po dechu, srdce div neroztrhne hrudník. Ale jdou. Pořád jdou. — Tak to byl popis jedné ze zkoušek fyzické připravenosti, kterými museli projít všichni členové Československé horolezecké a vědecké expedice, jež odletěla v sobotu do Kábulu, aby se odtud pak vydala na dosud neslezené sedmitisícové vrcholy Váchanu — součásti velehorstva Hindúkůš.

Liberečan — zasloužilý mistr sportu Radovan Kuchař dokázal při tomto zkoušení v podtlakové komoře Ústavu leteckého zdravotnictví pochodovat dokonce ještě ve výši přes 9000 metrů!

Radovana Kuchaře jsem už doma nezastihl. Vyzpovídal jsem proto jeho

manželku, která dříve rovněž „lezla“.

Nebojíte se o manžela? A cítí strach i sám horolezec při výstupu?

Člověk si obavy nesmí připouštět. Snažím se na to nemyslet. Horolezec samozřejmě strach překonává neustále. Nemyslete si, že si neuvědomuje hloubku pod sebou!

Jakou metodu skupina, ve které je i váš muž, při útoku uplatňuje?

Na vedení útoku jsou různé názory. Na Hindúkůš polezou podle francouz-

Přes deset let je rok co rok v zahraničí. Tak těch příhod bylo jistě víc než dost. Nejhorší to snad bylo na Kavkaze, kdy hledali mrtvoly dvou Čechoslováků. Tenkrát se zřítíl do ledovcové trhliny. Při pádu si stačil však ještě vzpomenout na tragédii švýcarského horolezce, který do podobné průrvy zajel tak hluboko, že se v ní udusil. Proto už ve vzduchu vzpřičil cepín.

V jakých klimatických podmínkách se budou na Hindúkůši pohybovat?

Těžko říci, hory neustále mění svou tvář. Tentokrát jdou bez kyslíkových aparátů. Jak to tam nahore vypadá, si můžete představit i podle toho, že v takovýchto případech může dojít i k zamrznutí očí.

Těšíme se tedy v září s odvážným Radovanem Kuchařem na shledanou. Zatím mu přejeme hodně úspěchů a až se vrátí, bude pro čtenáře Vpředu jistě mít co vyprávět. **J. TUČEK**

Radovana Kuchaře při výstupu vidíte na snímku známého československého fotografa Viléma Heckela, který je jedním z členů osmičlenné skupinky horolezců. V tomto článku byl použit úryvek z reportáže Stanislava Bártla z Mladé fronty, který se zkoušek horolezců osobně zúčastnil.

S. REPORTÉRY VPŘEDU